

AIŠKINAMASIS RAŠTAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GĖLO POŽEMINIO VANDENS GAVYBOS GRĘŽINIŲ
ĮTEISINIMO LAIKINOJO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKESČIO UŽ VALSTYBINIUS GAMTOS IŠTEKLIUS ĮSTATYMO NR. I-1163 6
STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS
GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. X-764
13, 14 IR 16 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos gėlo požeminio vandens gavybos gręžinių įteisinimo laikinojo įstatymo projektas (toliau – Laikinis įstatymo projektas), Lietuvos Respublikos mokesčio už valstybinius gamtos išteklius įstatymo Nr. I-1163 6 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto (toliau – mokesčio įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 13, 14 ir 16 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – įstatymo projektas, visi kartu – projektai) parengti, įvertinus bendruomenių ir kitų asmenų kreipimąsi dėl problemų kylančių siekiant apsirūpinti požeminiu vandeniu ir institucijų taikomų sankcijų už išteklių gavybą neturint gręžinio paso ar privalomo leidimo požeminio vandens ištekliams išgauti.

Projektais siekiama sustiprinti požeminio vandens išteklių kokybinę ir kiekybinę apsaugą.

Laikinojo įstatymo projekto parengimą paskatinusios priežastys:

Lietuvoje geriamuoju vandeniu daugiausia apsirūpinama iš požeminio vandens gavybai skirtų gręžinių (toliau – gręžinys). Vadovaujantis Lietuvos Respublikos žemės gelmių įstatymo ir Žemės gelmių registro nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. kovo 10 d. nutarimu Nr. 198 „Dėl Lietuvos Respublikos žemės gelmių įstatymo įgyvendinimo“, visi gręžiniai turi būti registruoti Žemės gelmių registre (toliau – ŽGR), tačiau dalis gręžinių dėl įvairių priežasčių yra neregistruoti. Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos duomenimis, šiuo metu ŽGR yra registruota apie 30 tūkstančių gręžinių, preliminariais duomenimis neregistruotų gręžinių gali būti tiek pat ar net daugiau. Jei vadovaujantis Žemės gelmių įstatymo 16 straipsnio 2 dalies nuostatomis požeminio vandens išgavimui reikalingas leidimas, ŽGR neregistruoto gręžinio savininkas negali gauti tokio leidimo, vadinasi negali naudoti ir požeminio vandens išteklių. Kol nėra gręžinių įteisinimo tvarkos, požeminio vandens ištekliai iš neregistruotų gręžinių išgaunami nelegaliai. Aplinkosauginę kontrolę vykdančios pareigūnai mokestinio patikrinimo metu tokių gręžinių savininkams skiria baudas, už be leidimo išgautą ir (ar) nedeklaruotą bei nesumokėtą mokestį už išgautus požeminio vandens išteklius, taip pat taiko dešimterio tarifo dydžio mokestį ir nurodo gręžinį likviduoti. Neturint duomenų apie visus gręžinius sunku užtikrinti tinkamą požeminio vandens išteklių apsaugą, jų kokybę, planuoti ir (ar) numatyti vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklų plėtros perspektyvas, požeminio vandens išteklių poreikį ateityje. Svarbu pažymėti, kad bet koks prasigręžimas į požeminio vandens sluoksnį laikytinas potencialiu taršos šaltiniu, todėl informacijos apie gręžinius rinkimas ir kaupimas tiek nacionaliniu tiek ir vietos savivaldos lygmeniu yra labai svarbus.

Atkreiptinas dėmesys, kad po 1990 metų dalis kaimiškų vietovių naudojamos geriamojo vandens tiekimui skirtos infrastruktūros buvo perduota eksploatuoti savivaldybių vandentvarkos įmonėms. Dėl chaotiškai vykusio perdavimo, dalies perimtų požeminio vandens gavybai skirtų gręžinių įrengimą patvirtinantys dokumentai neišliko, kita dalis perimtų gręžinių – galimai galėjo būti įrengti nelegaliai. Nesant lanksčiai gręžinių įregistravimo tvarkai, siekiant nenutraukti geriamojo vandens tiekimo gyventojams, tokie gręžiniai buvo eksploatuojami iki pat šių dienų. 2018 m. liepos 1 d. aplinkosaugos kontrolės funkcijas žemės gelmių išteklių naudojimo srityje perėmė Aplinkos apsaugos departamentas prie AM (toliau – AAD). Pažymėtina, kad būtent AAD vykdyta kontrolė ir išryškino problemos mastą.

Kita su gręžinių įteisinimu susijusi aktuali problema, kurią siekiama spręsti pateiktais teisės aktų projektais, tai dalies ŽGR esamų gręžinių aktualių duomenų įrašymas. Sovietiniais

metais įrengtų gręžinių įregistravimas ŽGR buvo atliktas perkeliant gręžinius iš tuo metu pildytų gręžinių kadastro knygų ir neturint aktualios informacijos apie gręžinių savininkus. Gręžinio savininko įrašymas į ŽGR, tais atvejais, kai nėra nuosavybę įrodančių dokumentų, gali užtrukti iki metų ir ilgiau. Atvejais kada gręžinys registruotas ŽGR, tačiau nėra įrašyti gręžinio savininko duomenys, faktinis tokio gręžinio valdytoja negali pradėti procedūrų reikalingų leidimui, naudoti požeminio vandens išteklius, gauti. 2018 m. AAD sustiprinus požeminio vandens išteklių naudojimo kontrolę, pastebėta, kad didžioji dalis iš tokių gręžinių išgaunamų požeminio vandens išteklių yra naudojami viešajam vandens tiekimui. Viešasis vandens tiekėjas perimantis ŽGR registruotą, bet neturintį aktualių duomenų apie savininką, gręžinį ir dėl to negalintis gauti leidimo požeminio vandens išteklių naudojimui, yra baudžiamas už išteklių naudojimą pažeidžiant teisės aktų nuostatas. Aplinkos apsaugos kontrolę vykdančios pareigūnai mokestinio patikrinimo metu nevertina ar savininko nustatymo procedūros *pripažįstat gręžinius bešeimininkiais* yra prasidėjusios ar ne ir tokių gręžinių naudotojams skiria baudas už be leidimo išgautą požeminį vandenį ir (ar) nedeklaruotą bei nesumokėtą mokestį už išgautus požeminio vandens išteklius taikydami dešimterio tarifo dydžio mokestį.

Laikinojo įstatymo projektu siekiama, kad būtų įteisinti visi valdomi ir naudojami požeminio vandens gręžiniai, sustiprinta požeminio vandens išteklių kokybinė ir kiekybinė apsauga. Tuo tikslu siūloma nustatyti laikiną neregistruotų požeminio vandens gręžinių legalizavimo tvarką, suteikiant galimybę per nurodytą laikotarpį įteisinti valdomą gręžinį ir susitvarkyti kitus požeminio vandens išteklius išgauti reikalingus dokumentus, netaikant administracinės ir juridinių asmenų atsakomybės ir didesnio tarifo mokesčio už nedeklaruotą ar deklaruotą mažesnę negu išgautas gamtos išteklių kiekį ir (ar) už be leidimo išgautą gamtos išteklių kiekį, kol vyks gręžinio legalizavimo procedūros.

Mokesčio įstatymo projektas parengtas įvertinus teismų praktiką, kuri rodo, kad, jei asmuo kreipiasi į teismą dėl AAD skirto didesnio tarifo mokesčio sumažinimo, dažniausiai teismo sprendimu AAD taikomas koeficientas 10 sumažinamas iki 1,5 ar 2 ir taip pat įvertinus kitų institucijų taikomas sankcijas už panašaus pobūdžio nusizengimus.

Įstatymo projektas parengtas atsižvelgiant į tai, kad nepaisant to, kad vadovaujantis Vietos savivaldos įstatymo, Geriamojo vandens įstatymo ir Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo (toliau – GVTNT įstatymas) nuostatomis, savivaldybių institucijoms priskirta organizuoti ir koordinuoti geriamojo vandens išgavimą, tiekimą ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimą savivaldybės teritorijoje, o taryboms organizuoti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų, būtinų viešajam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui, perdavimą ar naudojimą, preliminariais duomenimis Lietuvoje neperimtų gręžinių vis dar yra likę apie 400. Gręžinių vanduo, neaišku kokios kokybės, vietinių gyventojų yra naudojamas siekiant apsirūpinti geriamuoju vandeniu.

Pažymėtina, kad nuostatos, jog geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra nuosavybės teise turi priklausyti savivaldybei arba šios savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojamai įmonei ir, kad vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, kuri nuosavybės teise priklauso kitiems asmenims ir yra reikalinga viešajam vandens tiekimui, savivaldybės iniciatyva išperkama savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojamos įmonės ar savivaldybės nuosavybės arba sudaromos sutartys dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų naudojimo (nuomos, panaudos, jungtinės veiklos ir pan.), įtvirtintos 2006 metais įsigaliojusiame GVTNT įstatyme.

Atkreiptinas dėmesys, kad GVTNT įstatyme numatyta, jog savivaldybė arba šios savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojama įmonė, privalo naudoti ir prižiūrėti nuosavybės teise ar kitaip teisėtai valdomą ir (arba) naudojamą geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą ir bešeimininkę infrastruktūrą. Už bešeimininkę infrastruktūrą, naudojamos viešosioms geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugoms teikti, eksploatavimo ir remonto sąnaudas apmoka savivaldybės ir geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai. Pažymėtina, kad Aplinkos ministerija iš 2014–2020 m. Europos Sąjungos fondų skyrė

savivaldybėms ir vandens tiekėjams lėšų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros inventorizacijai, šios lėšos galėjo būti naudojamos ir bešeimininkio turto inventorizavimui.

Atsižvelgiant į tai, įstatymų nuostatų visuma leidžia teigti, kad savivaldybės turėdamos Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę, būdamos atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą, įgyvendindamos minėtus teisės aktus ir užtikrindamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų, kaip viešojo intereso paslaugų, teikimo prieinamumą visiems gyventojams, turi teisę ir pareigą perimti minėtą infrastruktūrą, kad būtų užtikrintas minėtų paslaugų teikimas, tačiau infrastruktūros perėmimas vyksta vangiai.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projekto iniciatoriai Aplinkos ministerijos Taršos prevencijos politiko grupės (vadovas Vitalijus Auglys, el. p. vitalijus.auglys@am.lt) vyriausioji specialistė Valentina Tuskenytė (tel. +370 695 86821, el. p. valentina.tuskenyte@am.lt); vyriausioji specialistė Judita Vaišnorienė (tel. +370 695 54136, el. p. judita.vaisnorie@am.lt); Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos (direktorius Giedrius Giparas, el. p. giedrius.giparas@lgt.lt) Teisės ir administravimo skyriaus vedėjas Tadas Gauronskis (tel. (8 5) 233 7715; el. p. tadas.gauronskis@lgt.lt) ir Hidrogeologijos skyriaus vedėja Rasa Radienė (tel. (8 5) 213 6272; el. p. rasa.radiene@lgt.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Gręžinių registravimas: Žemės gelmių įstatymas nustato, kad visi gręžiniai privalo būti registruojami Žemės gelmių registre. Vadovaujantis Aplinkos ministro 1999-12-23 įsakymu Nr. 417 „Dėl Lietuvos aplinkos apsaugos normatyvinio dokumento „Požeminio vandens gavybos, monitoringo ir žemės gelmių tiriamųjų geologinių gręžinių projektavimo, įrengimo, konservavimo ir likvidavimo tvarkos aprašas“ (LAND 4-99) patvirtinimo“ (toliau – Aplinkos ministro 1999 m. gruodžio 23 d. įsakymas) Nr. 417 patvirtinta tvarka, kuri taikoma tik naujai įrengiamiems gręžiniams, gręžiniui įrengti rengiamas projektas, įrengus gręžinį išduodamas gręžinio pasas, o gręžinys įregistruojamas Žemės gelmių registre. Tuomet, Žemės gelmių įstatymo nustatytais atvejais asmenys, požeminio vandens išteklių išgavimui, turi gauti Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos išduotą leidimą ir vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčio už valstybinius gamtos išteklius įstatymu, kuriame nustatyta, kad mokesčio mokėtojai yra fiziniai ir juridiniai asmenys, išgaunantys šiuo įstatymu apmokestinamus valstybinius gamtos išteklius, kuriems išgauti reikalingas Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo, kitų teisės aktų nustatyta tvarka išduotas leidimas, mokėti mokesį už gamtos išteklius.

Šiuo metu nėra tvarkos, nustatančios kriterijus, kuriais vadovaujantis gėlo požeminio vandens gavybos gręžinys, įrengtas nesilaikant Aplinkos ministro 1999 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 417 nustatytų reikalavimų, būtų registruojamas Žemės gelmių registre. Požeminio vandens išteklių išgavimas iš tokių gręžinių laikytinas neteisėtu.

Mokesčio padidintu tarifu taikymas: šiuo metu Mokesčio už valstybinius gamtos išteklius įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad už nedeklaruotą ar deklaruotą mažesnę negu išgautas gamtos išteklių kiekį ir (ar) be leidimo išgautą gamtos išteklių kiekį taikomas didesnis mokesčio tarifas, kuris apskaičiuojamas šio įstatymo 1, 2 ir 3 prieduose nustatytus tarifus dauginant iš koeficiento 10.

Geriamojo vandens tiekimui skirtos infrastruktūros perėmimas: pagal GVTNT įstatymo nuostatas, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, skirta viešajam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui, nuosavybės teise turi priklausyti savivaldybei arba viešajam geriamojo vandens tiekėjui, išskyrus šiuos atvejus (16 straipsnio 4 dalis):

- kai infrastruktūra, nuosavybės teise priklauso kitiems asmenims ir yra reikalinga bei tinkama viešajam geriamojo vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui, turi būti savivaldybės

institucijos iniciatyva perduodama savivaldybei arba viešajam geriamojo vandens tiekėjui vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos apraše nustatyta tvarka. Jeigu dėl geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros išpirkimo ir perdavimo savivaldybės arba viešojo geriamojo vandens tiekėjo nuosavybės susitarti nepavyksta, savivaldybės institucijos iniciatyva turi būti sudaromos sutartys dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo (nuomos, panaudos, jungtinės veiklos) ir geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo (GVTNT įstatymo 16 straipsnio 6 dalis);

- kai dėl infrastruktūros perdavimo ir (arba) jos naudojimo sąlygų susitarti nepavyksta, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką nustato teismas (GVTNT įstatymo 16 straipsnio 8 dalis).

LR Vyriausybės 2007 m. sausio 29 d. nutarimu Nr. 88 „Dėl geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtinto Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos aprašo 24 punkte įtvirtinta, kad „<...> šalis susitarus, infrastruktūros objektas gali būti perduotas savivaldybės arba viešojo geriamojo vandens tiekėjo, paviršinių nuotekų tvarkytojo nuosavybės neatlygintinai“. Vadovaujantis šiomis nuostatomis, vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra nuosavybės teise turi priklausyti savivaldybei arba šios savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojamai įmonei, o jei susitarti nepavyksta, dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo turi būti sudaromos sutartys (nuomos, panaudos, jungtinės veiklos) ir tik vėliausiai nesusitarus, minėtos infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką nustato teismas.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Laikinojo įstatymo projektu siūloma patvirtinti laikiną požeminio vandens gręžinių legalizavimo tvarką, suteikiant galimybę įsiteisinti valdomą gręžinį, susitvarkyti nuosavybę ir kitus požeminio vandens ištekliams išgauti reikalingus dokumentus, atleidžiant asmenį nuo administracinių ir ekonominių sankcijų už požeminio vandens išteklių naudojimą be leidimo, kol vyks gręžinio legalizavimo procedūros. Laikinojo įstatymo projektu siūloma asmenį nuo administracinės atsakomybės atleisti 4 atvejais:

1. jei asmuo likvidavo neregistruotą, iki šio įstatymo įsigaliojimo įrengtą, gręžinį iki Laikinojo įstatymo įsigaliojimo – siūlymas grindžiamas atsižvelgiant į tai, kad AAD inspektorius vykdydamas mokestinį patikrinimą (už 3 paskutinius metus) likviduoto gręžinio savininkui netaikytų padidinto tarifo mokesčio;

2. jei asmuo nori pats likviduoti neregistruotą, iki šio įstatymo įsigaliojimo įrengtą, gręžinį – siūlomas atleidimas nuo atsakomybės prasidėtų nuo to momento, kai apie šį savo ketinimą asmuo informuotų AAD;

3. jei asmuo dėl neregistruoto, iki šio įstatymo įsigaliojimo įrengto, gręžinio įteisavimo kreipiasi į savivaldybę dėl pritarimo naudoti požeminio vandens gręžinį gavimo – siūlomas atleidimas nuo atsakomybės prasidėtų nuo to momento, kai savivaldybei pateikiamas prašymas;

4. jei asmuo nusprendžia susitvarkyti nuosavybės teisę į iki šio įstatymo įsigaliojimo nuosavybės teise priklausančiame žemės sklype įrengtą ŽGR registruotą požeminio vandens gręžinį – siūlomas atleidimas nuo atsakomybės prasidėtų nuo to momento, kai apie šį savo ketinimą asmuo informuotų AAD.

Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šiame įstatyme nurodytos teritorijos, šiuo atveju požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonos, nustatomos gavus į šias teritorijas patenkančio Nekilnojamojo turto registre įregistruoto žemės sklypo savininko, valstybinės ar savivaldybės žemės patikėtinio, o kai žemės sklypas nesuformuotas, – valstybinės žemės patikėtinio rašytinį sutikimą dėl šiame įstatyme nurodytos teritorijos (teritorijų) nustatymo. Atsižvelgiant į tai Laikinojo

įstatymo projekte numatyta, kad jei gavus savivaldybės pritarimą naudoti gręžinį, asmuo vadovaujantis Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo nustatyta tvarka negali nustatyti ir įrašyti (įregistruoti) Nekilnojamojo turto registre požeminio vandens vandenvietės apsaugos zonos, turi per 12 mėnesių nuo pritarimo gavimo šį gręžinį likviduoti.

Mokesčio įstatymo projektu siūloma sumažinti Mokesčių už valstybinius gamtos išteklius įstatyme požeminio vandens (išskyrus mineralinį vandenį) ištekliams nustatytą koeficientą nuo 10 iki 2.

Įstatymo projekte numatytas 3 metų laikotarpis, t. y. įtvirtinta data, kad iki 2023 m. gruodžio 31 d. savivaldybė arba jos kontroliuojama vandens tiekimo įmonė turi perimti iš bendruomenių ar kitų asmenų geriamojo vandens tiekimui reikalingą infrastruktūrą, siejamas su Laikinojo įstatymo projekto įgyvendinimu. Įvertinant tai, kad Laikinojo įstatymo projekto nuostatos galiotų iki 2023 m. gruodžio 31 d. t. y. iki šio laikotarpio numatyta galimybė įteisinti valdomą gręžinį ir susitvarkyti kitus požeminio vandens išteklius išgauti reikalingus dokumentus, netaikant administracinės ir juridinių asmenų atsakomybės ir didesnio tarifo mokesčio už nedeklaruotą ar deklaruotą mažesnę negu išgautas gamtos išteklių kiekį ir (ar) už be leidimo išgautą gamtos išteklių kiekį, kol vyks gręžinio legalizavimo procedūros, manome, kad siekiant užtikrinti kokybišką geriamojo vandens tiekimo paslaugų teikimą, per šį laikotarpį savivaldybė arba jos kontroliuojama vandens tiekimo įmonė yra pajėgi perimti geriamojo vandens tiekimui reikalingą infrastruktūrą.

Pažymėtina, kad nuo 2006 metų savivaldybė arba jos kontroliuojama įmonė turėjo pareigą imtis iniciatyvos, jog kitiems asmenims nuosavybės teise priklausanti, tačiau reikalinga viešajam vandens tiekimui geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, nuosavybės teise priklausytų savivaldybei arba jos kontroliuojamai vandens tiekimo įmonei. Atkreiptinas dėmesys, kad vadovaujantis GVTNT įstatymo 34 straipsnio 5 dalis nuostatomis, geriamojo vandens tiekėjų suderintos planuojamos investicijos su Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, gali būti pripažintos pagrįstomis valstybės reguliuojamoms kainoms nustatyti, todėl išperkama kitiems asmenims priklausanti geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra gali būti įtraukiama į planuojamas investicijas.

Taip pat siūloma įstatymo projekte (keičiamuose 13 ir 14 straipsniuose) atsisakyti nuostatų dėl geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonių reorganizavimo sujungimo būdu ir taikyti abu Civiliniame kodekse nustatytus įmonių jungimo būdus.

Tikimasi, kad priėmus **projektus** bus:

- identifikuoti ir suregistruoti visi esami ir naudojami gręžiniai,
- užtikrinta tinkamesnė požeminio vandens išteklių kokybinė ir kiekybinė apsauga,
- užtikrintas geresnis viešojo vandens tiekimo planavimas ir geriamojo vandens kokybė,
- užtikrintas efektyvesnis mokesčių už požeminio vandens išteklių naudojimą

deklaravimas ir sumokėjimas.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus projektus neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimti projektai įtakos korupcijai ir kriminogeninei situacijai neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Priėmus Laikinojo įstatymo projektą bus sudarytos palankios sąlygos įsiteisinti valdomus gėlo požeminio vandens gavybai skirtus gręžinius, ir gauti požeminio vandens išteklių išgavimui

reikalingą leidimą. Ūkio subjektams administracinė našta nepadidės, kaip tik jiems bus sudarytos sąlygos ir laikina tvarka įsiteisinti naudojamus gręžinius netaikant sankcijų.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

-

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Laikinojo įstatymo projektą ir siekiant užtikrinti tinkamą normų įgyvendinimą, aplinkos ministras turės priimti neregistruotų gėlo požeminio vandens gavybos gręžinių įteisinimo tvarką ir nustatyti paraiškos dėl gėlo požeminio vandens gavybos gręžinio naudojimo formą, Lietuvos geologijos tarnyba prie Aplinkos ministerijos turės patvirtinti gręžinio paso formą.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Projektų įgyvendinimui papildomo valstybės lėšų poreikio nenumatoma.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Projektai derinti su visuomene ir suinteresuotomis institucijomis, paskelbiant Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų informacinėje sistemoje (Reg. Nr. 20-11150, 20-12110).

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

„Žemės gelmių registras“, „požeminio vandens ištekliai“, „leidimai“, „gėlo požeminio vandens gręžiniai“, „didesnis mokesčio tarifas“, „geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra